

[Finansministeren.]

til at være alene om at afgøre, det maa han lade dem, der hører paa Talen, være med til at bestemme. Det ærede Medlems varme Forsvar for de store Skatteydere vil jeg vedblivende kalde et Forsvar for Højfinansens i den Forstand, at det betegner en Beskyttelse af de største Formueejere. Det ærede Medlems øvrige almindelige Bemærkninger om et sundt Samfund o. s. v. skal jeg ganske skænke ham; det ærede Medlem mener formodentlig, at jo større Forskel der er i et Samfund med Hensyn til rige og fattige, jo sundere er Samfundet. Jeg er af den ganske modsatte Anskuelse.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard erklærede med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjælp til Kommunerne, at det, vi havde foreslaaet, var Skueretter. Ja, fra vor Side er de ikke tænkt som Skueretter, det ved det ærede Medlem udmærket godt, fra vor Side ligger der en Realitet bagved, vi ønsker, det skal være saaledes. Det, der gør dem til Skueretter, er, at det ærede Medlem og hans Parti gaar imod. Naar den danske Befolkning skal vurdere dette Forslag, maa de tage i Betragtning, at Regeringen har fremsat det, og at de Partier, der støtter Regeringen, vil gennemføre det som reelt Forslag, der giver Kommunerne virkelige Fordele, men paa Grund af Modstand fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Side bliver det til en Skueret.

Det ærede Medlem mente stadig, at Kommunerne burde være kede af, hvis dette Lovforslag blev gennemført i den foreliggende Skikkelse. Jeg tror dog, at den ærede Ordfører for Venstre skulde frafalde dette Standpunkt; der ligger i dette Lovforslag 8—9 Mill. Kr. til Kommunerne, og det at ville hævde, at Kommunerne lider Skade, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, forekommer mig at gaa over al Forstand, i hvert Tilfælde gaar det over min og formentlig langt ind i Præstens. Nej, Forslaget har netop til Hensigt at give Kommunerne den Fordel, der ligger i det.

Jeg sagde før, at vi ogsaa paa anden Maade gerne vilde fremskaffe Midler til Hjælp til Kommunerne, og jeg vil her gentage, at det, for saa vidt der bliver finansiell Mulighed derfor, er vor Hensigt ogsaa paa anden Maade at søge at naa dertil. Men det, der sker, hvis dette Lovforslag standses i Landstinget, er, at man ikke bliver i Stand til at yde den yderligere Hjælp til Kommunerne, som Lovforslaget indeholder, fordi Venstre og det konservative Folkeparti modsætter sig det. Det er Realiteten. Realiteten er ikke, om man paa anden Maade kan

skaffe Midler til Hjælp til Kommunerne, men Realiteten i Dag er, om man herigennem vil skaffe en yderligere Hjælp til Kommunerne, eller man ikke vil det; og fra Venstres og konservativ Side har man altsaa taget det Standpunkt, at man ikke vil det, og det tror jeg Kommunerne har Grund til at beklage.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Den Fordeling af Hjælpen til Kommunerne, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente laa i Formueskattelettelsen, at Millionærerne bliver fri for en vis Statsskat, hvorved deres Indkomst bliver noget større, vil i allerhøjeste Grad, hvad man end vil mene om den, falde ulige, for det er ikke alle Kommuner, der har Millionærer boende. Jeg tror, at Kommunerne vil mene, at hvis de skal have Støtte til Hjælp i de vanskelige Tider, bør det ske paa rimeligt Grundlag og ikke rent tilfældigt, efter om de i deres Midte har en hel Mængde Mennesker med store Formuer, som nu faar forøget Indkomst ved, at de bliver fri for en Del af Formueskatten til Staten.

Det ærede Medlem Hr. Clausager, der formodentlig i dette Spørgsmaal har en meget daarlig Samvittighed, vilde nu fremhæve, at jeg havde taget et andet Standpunkt med Hensyn til Formuebeskatningens Princip, end vort Parti tidligere har indtaget. Det vil det ærede Medlem Hr. Clausager nu ikke kunne dokumentere. Vi fra vor Side har altid hævdet som det almindelige Princip, hvad Venstre ogsaa har hævdet indtil 1922 og i 1922, da Loven blev vedtaget, at Formuebeskatningen skal ske efter ensartede Regler; og de Undtagelsesbestemmelser for Formuer paa under 100 000 Kr., som man er gaaet ind for, er givet ud fra andre Synspunkter, Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i Fjor fremhævede, idet disse Formuers Størrelse kunde begrunde, at der blev taget Hensyn til den Afkastning, de gav.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen stod, formodentlig som Ordfører for det ærede Medlem Hr. Clausager, op her i Fjor og erklærede, at denne Lov var den første, han kunde tænke sig at stemme for, hvis der skulde skaffes Staten forøgede Indtægter, men, sagde det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, jeg har aldrig set, at en Finansminister har faaet bevilget Penge, som han ikke har Brug for, og derfor kan jeg ikke nu gaa med til Gennemførelsen af denne Lov.

Der er givet flere Anvisninger paa, hvordan Pengene skal anvendes, der er givet Anvisning paa at anvende dem paa en Maade,